

BUŠOVICKÝ ZPRAVODAJ

Číslo 2

rok 2018

www.busovice.cz

Z obsahu:

- Slovo starosty
- Výsledky voleb do zastupitelstva obce
- Kultura ve Střapoli
- Klub a Klubík zastávka
- Oznámení o úmrtí
- Horké léto
- Zvyky a jídlo na Bušovicku
- Střípky z Velké války a oslav vzniku Československa v roce 1918
- Pozvánka na Adventní setkání
- Informace pro občany
- Cestujeme po naší republice
- Člověk v tísní
- Víte, že ...

Slovo starosty obce

Vážení spoluobčané,

dovolte mi, abych Vám úvodem poděkoval za důvěru ve volbách, přesněji řečeno těm, kteří mě (nebo naši stranu) volili.

Právě začalo nové volební období a myslím, že můžu za celé zastupitelstvo vzkázat snahu o rozvoj našich obcí.

Jako největší handicap vidíme v absenci vodovodu a kanalizace s čistírnou odpadních vod. Bohužel i v naší obci již evidujeme řadu studní, ve kterých je minimální množství vody. Jejich majitelé se samozřejmě obracejí na obecní úřad s nadějí opětovných kroků k vybudování vodovodu v obci. Na příštím zastupitelstvu obce z tohoto důvodu probereme způsob zjištění zájmu u našich občanů.

Z hlediska aktuálního dění se zastupitelstvo zabývá dopravní situací na Sedlecku, instalací lávky přes Bušovický potok, změnou dodavatele elektřiny a plynu, dopravní obslužností, obnovou zaniklých stezek z našich obcí, opravou rybníka v Sedlecku atd. Na poslední dvě zmíněné akce se snažíme zajistit dotaci.

Také jsme se připojili k obcím, které vysadili k výročí 100 let Československé republiky lípu – v našem případě v každé části, to znamená ve Střapoli na návsi, na Sedlecku u bývalého OÚ a v Bušovicích „Na Sýkorce“ v místě, kde po 30.11. bude vytýčena jedna z již zmíněných zaniklých cest, které jsme pracně získávali od Pozemkového úřadu ČR.

Též jsme zajistili u Povodí Vltavy vybagrování části zarostlých břehů a dna Bušovického potoka. Bohužel Povodí provedlo úpravy jen na části potoka, dále se se svojí technikou nedostalo. Zbývající část proto budeme muset zajistit sami....

Závěrem bych Vás chtěl všechny pozvat k tradičnímu rozsvěcení stromečku, které proběhne ve Střapoli a v Sedlecku v sobotu 1. 12. 2018 a v Bušovicích v neděli 2.12.2018.

Luboš Pták

VÝSLEDKY

voleb do zastupitelstva obce Bušovice
konané ve dnech 5. - 6. 10. 2018

Volební okrsek číslo	Voliči v seznamu	Vydané obálky	Volební účast	Odevzdané obálky	Platné hlasy celkem
1 – Bušovice	266	147	55,26	145	1010
2 – Sedlecko	151	84	55,63	84	463
3 – Střápole	71	53	74,65	53	327

SNK – Sdružení nezávislých kandidátů

Kandidát	Počet hlasů						Mandát
	BUŠOVICE		SEDLECKO		STŘÁPOLE		
	abs.	%	abs.	%	abs.	%	
Mgr. Luboš Pták	102	10,74	52	12,09	37	11,85	*
Ing. Stanislav Štrunc	102	10,74	57	13,25	35	11,21	*
Ing. Hana Záhlavová	117	12,32	43	10,00	35	11,21	*
Ing. Milan Šemokrouch	104	10,95	42	9,76	35	11,21	*
Bc. Michal Kabát	98	10,32	44	10,23	37	11,85	*
Milan Koželuh	103	10,85	44	10,23	34	10,89	*
Petr Trnka	106	11,16	59	13,72	35	11,21	*
Jan Hering	108	11,38	42	9,76	31	9,93	*
Petr Majer	109	11,48	47	10,93	33	10,57	*

Jan Pytlík

Kandidát	Počet hlasů						Mandát
	BUŠOVICE		SEDLECKO		STŘÁPOLE		
	abs.	%	abs.	%	abs.	%	
Ing. Jan Pytlík	61	6,04	33	7,13	15	4,59	-

Ustavující zastupitelstvo obce, které se konalo 29. 10. 2018 zvolilo starostou obce Mgr. Luboše Ptáka a místostarostou obce Ing. Stanislava Štrunce.

KULTURA VE STŘAPOLI

Několik let se ve Střapoli scházíme na již tradiční akce jako je Den sousedů spojený s úklidem a údržbou obce, Májka, Adventní setkání s rozsvěcením vánočního stromku, Silvestrovské posezení, Vinobraní, Rozloučení s létem s kácením májky. Letos jsme se navíc utkali na velikonočním turnaji ve stolním tenise a založili jsme Cyklotým Střapole (co umí na kole...), jehož aktivity přesahují hranice kraje i republiky a bude fungovat určitě do prvních mrazů a potom se zase vrhneme na pravidelné tréninky ping-pongu.

Zatím poslední akce 8.9.2018 bylo „Rozloučení s létem, kácení májky“ letos navíc spojené s kolaudací nově postavené pergoly na hřišti.

Již loni jsme si nasadili vysokou laťku s turnajem ve střelbě ze vzduchovky, tak i letos musela být zábava pro všechny věkové kategorie.

Ve spolupráci s našimi hasiči jsme připravili pro nejmenší, zábavu na skákacím hradu, pro ostatní závod na lyžích, basket a jiné hry. V podvečer, kdy již bylo dostatek odvážných, jsme vyhlásili pivní soutěže jako házení sudem, pití piva v leže a jiné. Z žádné ze soutěží nebylo vítězů ani poražených, ale všichni jsme se náramně pobavili.

Hudba z reproduktorů, zpěv místních talentů, opékání špekáčků a posezení do brzkých ranních hodin podtrhlo celodenní perfektní atmosféru. Všem, kteří se podíleli na organizaci a hlavně všem, kteří se zúčastnili, velmi děkuji.

Michal Kabát

Co se událo a co se dít bude v sedlecké klubovně...

Vítejte na stránce věnované našemu Klubíku! Pojdme si společně připomenout události, které proběhly a seznámit se s programem, který nás v příštích měsících čeká.

16. 3. 2018 „FIMOPÁÁARTY“

Už ani přesně nevíme pokolikáté ☺. Příbory zdobené FIMO hmotou jsou jednoznačně nejoblíbenější dílnou, kdy se vyřadí všechny věkové kategorie. Tentokrát jsme upekly 2 plechy příborů a různých doplňků. Ze zbytků pak vzniklo malé překvapení pro děti, které vystupovaly na velikonoční besídce – přívěsek na klíče. Není vyloučeno, že k této dílně se opět zjara vrátíme.

1. 4. 2018 „Nádivkiáda, aneb velikonoční zdobení“

Velikonoce máme my i děti moc rády, a tak jsme se s dětmi – našimi Kvítky - pilně připravovaly na velikonoční besídku. Děti zde nejen zazpívaly, zatancovaly a zahrály na flétničky, ale také přednesly krásné povídaní o jarních svátcích, pranostikách a velikonočních tradicích. Tradičně se zdobila vajíčka, mlsalo a také soutěžilo o nejlepší velikonoční pokrmy a klasickou nádivku (pozn. vítězem čtvrtého ročníku soutěže o nejlepší nádivku se tentokrát stal Zdeněk Pechman ☺). Velké poděkování patří všem trpělivým maminkám, které pomohly s přípravami, také paní Krhounkové, která s děvčaty háčkovala a rozdala krásné pletené šálky, abychom si sedlecká děvčátka v zimě poznaly ☺.

Jednou z dalších tradic je otevření kapličky o Velikonoční neděli.

14. 4. 2018 „Uklid’me Sedlecko, aneb bez práce nejsou...“

... a opravdu nebyly – kdo neuklidil, byl bez topinek .. a lívanečků ☺. Za pomoci mnoha místních dětí a dospělých jsme si opět společně zjara uklidili obec a její okolí v rámci celorepublikové akce Uklid’me Česko. Pro děti byly připravené i teoretické úkoly – tentokrát na téma „Voda a vodní hospodářství“.

30. 4. 2018 „Aprílovo-sedlecký májový batoh“

Po roce je zde i naše „tradičně netradiční“ Májka – zatímco pánové nám připravili pořádnou hranici na křest našeho nového ohniště na návsi, my a celá tlupa sedleckých i přespolních jsme se společně vydali „Po stopách kapitána K.“ Byla to cesta strastiplná, dlouhá a plná spousty úkolů! Není divu, že si děti mohly v cíli za odměnu najít pořádnou truhlu s pokladem... a my konečně „buřta a pivko!“ Na zdraví naší nové návsi!

9. 6. 2018 „Dětské odpoledne“

I když nám počasí zprvu zdánlivě nepřálo, i tento dětský den se vyvedl. S deštěm jsme počítaly, takže první část akce se odehrávala v klubovně. Později už bylo vše přesunuto ven a děti tak splnily všechny disciplíny a mohly za odměnu dostat krásné červené kšiltovky s logem Klubíku. Děkujeme sponzorovi ☺! Večer opět táborák na návsi.

29. 6. 2018 „Hurá prázdniny!“

V tento poslední den školního roku 2017/2018 jsme se sešli v přátelském duchu – malí, velcí, všechny věkové kategorie. Děti si zaskořovaly na hřišti u klubovny, my dospěláci jsme si udělali piknik.

Rozloučili jsme se tak nejen se školním rokem,
ale čestnou a srdečnou vzpomínku jsme věnovali také fajn chlapovi, příteli a
kamarádovi Pepíkovi Trnkovi.

A co nás čeká po prázdninách do konce roku 2018?

- Podzimní barevná dílna (říjen)
- Drakiáda (listopad – pouze, pokud se podaří počasí)
- Adventní věncování (prosinec)
- Rozsvícení sedleckého vánočního stromku (prosinec)
- Mikulášská nadílka (prosinec)
- Betlémské světlo do kapličky sv. Josefa (23. 12. 2018)
-

Přesné termíny akcí budou oznamovány obvyklou cestou. Další akce budou následovat po Novém roce.

Opět děkujeme obci, všem návštěvníkům a příznivcům a všem kdo nás podporují a pomáhají.

Více informací včetně zasílání pozvánek si můžete vyžádat na adrese klubaklubikzastavka@gmail.com, nebo sledovat na vývěškách či webu www.busovice.cz v sekci Spolky a sdružení.

Přijďte mezi nás, uvítáme sedlecké i přespolní!

Za Klub a Klubík Zastávka zdraví Blanka Pechmanová Brabencová
Anna Hašková, Anita Švarcová a Katka Jozefy

Oznámení

18. října 2018 nás ve věku 90 let opustil pan Stanislav Struska. Přes 50 let se aktivně zapojoval ve veřejných funkcích samosprávy.

Od roku 1976 až do května 1989 byl předsedou Místního národního výboru v Bušovicích. Po odchodu z této funkce pracoval pro obec i nadále. Jeho největším koníčkem bylo mapování nejen historie obce Střapole, ale celé obce Bušovice.

50 let psal kroniku obce Střapole a též působil v redakci našeho zpravodaje a až do poslední chvíle přispíval svými zkušenostmi, radami a články.

Za celý svůj život aktivně pracoval i v dalších funkcích. Kdo ho znal, ví, že nikdy nemohl odpočívat bez tužky a papíru. Ať už to byly informace o historii, současnosti nebo o počasí, vždy se s námi o ně podělil. I jeho poslední článek do zpravodaje je o letošním neobvyklém počasí.

Čest jeho památce

Horké léto 2018

Takové léto, jaké jsme v letošním roce zažívali, bylo skutečně teplotně extrémní. I podle vyjádření klimatologů nás obdobný vývoj počasí čeká i v budoucnu. Díky výrazným globálním klimatickým změnám se musíme připravit na vysoké letní teploty, ale také na výrazný nedostatek vody.

Červen, jako první letní měsíc, byl teplotně normální s průměrnou denní teplotou +18,8°C. Bylo 13 letních a 3 tropické dny. Srážkově byl červen podprůměrný – za 8 dní spadlo 42 mm srážek. Ochlazení přineslo posledních 5 dnů v měsíci, kdy teplota ve dne byla pouze 15°C. Některé domácnosti ještě přitápěly.

Červenec byl nejteplejší od roku 1961. Teplotní průměr ve dne byl 20,9°C. celkem bylo 11 letních a 14 tropických dnů. Srážkově byl červenec velice suchý – v 5 dnech spadlo pouze 43 mm srážek. Nejvíce napršelo během 3 bouřek, ale často se voda nestihla vsáknout. Příroda ale pokračovala se 14 denním předstihem ve zrání ovoce, zeleniny i obilí.

Nejteplejším, i z hlediska dlouhodobého pozorování, byl velice suchý a tropický srpen. Průměrná teplota byla 22,3°C. bylo pouze 7 letních dnů (maximální teplota dosáhne anebo překročí 25 °C), ale za to 17 tropických (maximální teplota dosáhne anebo překročí 30°C) a 5 tropických nocí (maximální teplota dosáhne anebo překročí 20°C). Srážkově byl srpen opět podprůměrný – v 7 dnech napršelo pouze 39 mm srážek. Vysoká teplota a absence jarních mrazů přála úrodě. Je velké množství všech druhů ovoce, ale v našem regionu letos vůbec nerostou houby.

Celkově bylo léto velice horké, s průměrnou teplotou 20,7°C. bylo 31 letních a 34 tropických dnů s 5 tropickými nocemi. Tropická vedra trvala celých 6 týdnů. Ve 20 dnech napršelo za celé léto pouze 124 mm vody, pokračovalo velké sucho a mizí spodní voda. Díky vysokým teplotám bez srážek byla poznamenána i úroda ovoce, kterého bylo sice dost, ale s malými plody. Takové extrémní teploty se odrazily i na celkové úrodě obilí a okopanin.

Statistické údaje byly sestaveny na základě denního měření ve Střapoli.

Stanislav Struska

Zvyky a jídlo na Bušovicku

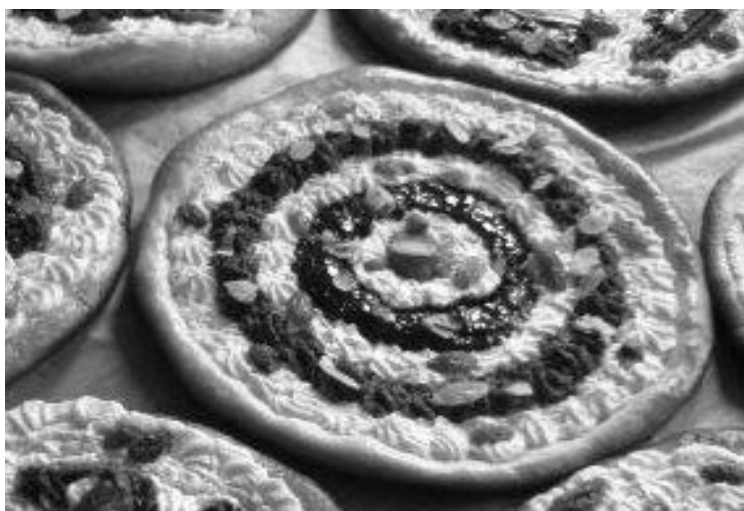
Druhá polovina roku

V předchozím čísle Zpravodaje jste se dočetli o zvycích a s ním spojeným jídlem, které se odehrávaly v první polovině roku. Rovněž období od letních poutí do Vánoc bylo plné svátečních okamžiků i všedních dní, ke kterým se pojily specifické pochutiny.

Letní poutě

Pouť se v Bušovicích slavila 15. srpna společně s Osekem. Dříve se místo do Dýšiny chodilo na Osek, kde bývala slavná pouť s boudami, kolotočem, houpačkami, střelnicí a jinými atrakcemi. Později byla tato pouť zrušena a slavena byla tzv. pouť Trojická (svaté trojice) spolu s Dýšinou. „*U nás bud a různých atrakcí nebylo. Toliko na Josefa, kdy bývala malá pouť, přijížděli jsem 2-3 kramáři. Bývala zde mše na náklad obce.*“ (z Kroniky obce Bušovice 1920–28)

Jiná pouť byla Vršíčková, první neděle v červenci, to z Bušovic chodilo procesí na Vršíček u Rokycan. Na pouť se pekly otevřené kulaté koláče (velké i malé), velké byly malované, což je Plzeňská zvláštnost – švestková povidla se střídala s tvarohovým mazáním – buď

v soustředných kruzích, nebo v úsecích běžících do středu. Vedle toho bývaly sypané hrozinkami a mandlemi, a v mazání nebo v těstě bylo hodně koření – muškátového květu nebo šafránu. Mnohé hospodyně si prý zvlášť na těchto malovaných koláčích daly záležet. Pouť bývala v létě, proto jídla byla přiměřená tomuto období, jedla se hlavně nadívaná drůbež (kuřata, holoubata) anebo telecí pečeně. Oběd býval slavnostnější – o několika chodech – zvlášť, když přijeli hosté, a těch prý bývalo vždycky dost.

Dožínky

Dožínky se v Bušovicích slavily poměrně skromně, a to zejména proto, že úrodu sklízeli většinou hospodáři sami se svojí rodinou. V kronice z roku 1920–28 je vzpomínka jen na několik málo situací, kdy byly vystrojeny „dožínky“. „*Pamatuji jen, že u Němců (č. 4) – majitel Krauz – asi 2krátě chase a najatým ženám (pomahačkám) vystrojl „dožínky“ – malou to hostinu. Ženci přijeli spolu na žebřinovém voze – do pola naloženém žitem, měli kytice z chrpy, vlčího máku a jiného polního kvítí a obilí, zpívalo se. Doma pak byl veliký hrnec kávy, byly buchty, pak ještě vejce, osminka piva, hrála harmonika a na dvoře se tančilo. A toť bylo vše.*“ (z Kroniky obce Bušovice 1920–28)

Posvícení

Na posvícení se pekly koláče stejné jako o pouti. Posvícení však bývalo o mnoho slavnostnější. Hlavně prý husy padaly mu za oběť, někde ještě i menší prasátko. „*V naší obci platila národní písnička 'To je zlaté posvícení' a o posvícení všecko tak vonělo jako v hapatyce. Všeho bylo do boha – hlavně koláčů, pro něž zvlášť hospodyně vytopila pec, protože z peci bývaly lepší než z trouby.*“ (z Kroniky obce Bušovice 1920–28)

Štědrý večer

Ryby o štědrém večeru na stole nebývaly, teprve později a hlavně první roky po válce je v mnohých rodinách upravovali. Při štědrovečerní večeři byla polévka, dolky, také čočka, a někde i „Mastný Kuba“, kaše z krupice a hub pečená pak v troubě. Dávali do ní hodně

česneku. Čočka se vařila, aby se „držely peníze“, k dolkám se dělávala sladká černá omáčka z perníku. Jako se o Velikonocích pekly bochánky, tak se o vánocích pekly vánočky a každý člen rodiny i chasa dostal svou.

Cukrovinky se zde dříve nedělaly, byl-li svátek v rodině, upekla se nanejvýš lepší buchta „bábovka“, na níž byla zvláštní forma nebo „beránek“, „ryba“. Ještě uměly hospodyně tak zvanou

„šlehanou“ nebo „mrskanou“ buchtu z vajec cukru a mouky. Teprve po válce se snad všude začaly dělat různé cukrovinky – dorty a jiné sladkosti, což prý bylo hlavně proto, že se tomuto umění dívky naučily v hodinách vaření. Před válkou bylo vzácným úkazem, že by se některé děvče šlo učit vařit, po válce to bylo prý snad každé, a jak nám připomínají kroniky Bušovic: „I v tom jeví se pokrok“.

Jídlo všední a sváteční

V průběhu roku se konaly rovněž různé rodinné slavnosti, kde nechybělo dobré jídlo a pití. Jednou z nejvýznamnějších rodinných událostí byla a stále je svatba, jejíž nedílnou součástí je svatební hostina. „Svatební hostina začínala polévkou, pak bývalo hovězí maso obyčejně s křenovou smetanovou omáčkou (sladkou), byla drůbež zadělávaná, pak různé pečeně – vepřové, husy, telecí, a pilo se pivo.“ (z Kroniky obce Bušovice 1920–28).

Nebyl však a ani dnes není každý den svátek, a tak se každodenní strava hodně lišila od slavnostní tabule. Ráno se snídala káva, cikorka hodně promíchaná, po 1. světové válce zavařovalo se pražené žito. Odvar praženého žita byl znám již před válkou více než odvar z praženého ječmene (sladová káva), ale za války pil se prý jedině tento odvar bez přidání kávy zrnkové. A žitná káva prý působí na nervy daleko lépe než zrnková, jak se zmiňuje kronika obce Bušovice 1920–28. Káva se pila s mlékem, ale někteří muži prý pili kávu raději s trochou rumu. Ke kávě se jedl chléb a buchty nebo jiné pečivo.

Obědvalo se pravidelně ve 12 hodin, k obědu bývala polévka vodová, masová, ze slepice, o masopustě drobová, vařila se také polévka bramborová nebo z mléka. Do polívky se zavářely flíčky, drolenka (strouhanka), svítek, rýže, krupky, kroupy, krupička, noky, kapanka... Po polévce bývaly buchty, dolky s povidly, v létě s remendou jahodovou nebo švestkovou. K obědu byly dále placky, mětynky, hnětynky, rozpeky, lívance, koláče nebo jiné pečivo z mouky. Vařily se také knedlíky – tvrdé, kynuté, k nim omáčka (cibulková, rajská, koprová křenová nebo jiná), a rovněž se dělaly knedlíky se švestkami, povidly, s višněmi, jahodami, jablky. Hodně se vařilo též zelí, k omáčkám i k zelí často místo knedlíků podávala hospodyně mětynky. K svačině byl chléb a nebo buchty od oběda, a byl-li čas polních prací nebo žní, nosila se svačina na pole. Maso na venkovský stůl přicházelo jedině v neděli a ve svátek. K večeři se pak hodně jedly brambory na loupáčku, někdy se zapíjely mlékem, podmáslem, v létě k nim byla pomazánka, ale nejčastěji jen špetka soli. V létě, bylo-li dost tvarohu, býval rozdělaný a mazal se na chléb.

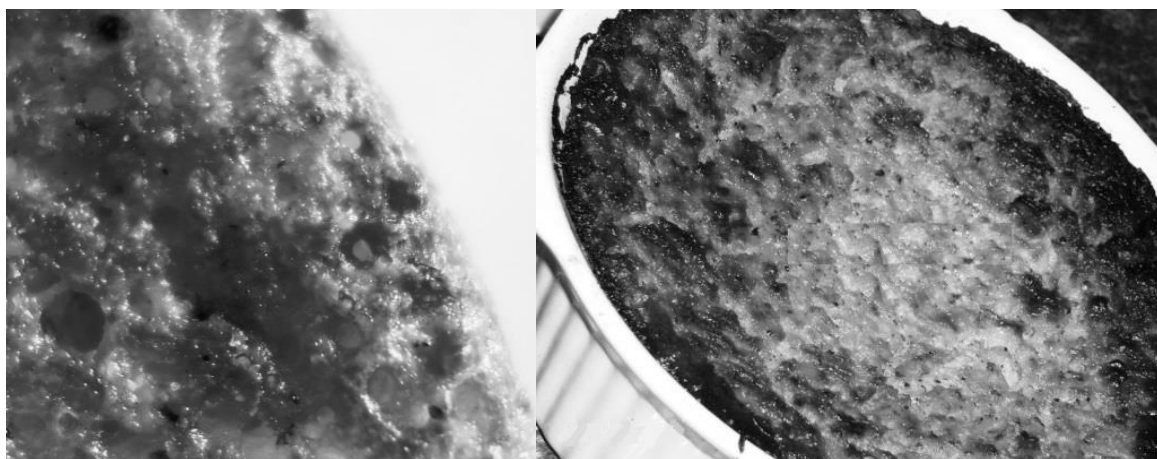
Bramborová jídla byla na Bušovicku obecně hodně v oblibě. Vařivala se bramborová kaše, šťouchánky se škvarkami nebo s osmaženou cibulkou – vysypané s kmínem a tvarohem, konečně brambory na loupáčku. Bramborám se prý říkalo „každoděnky“ nebo „koroptvičky

střílené motykou“. Dala-li se mouka, udělaly se škubánky, které se sypaly tvarohem nebo mákem, a přidáním krupičky se dělaly výborné bramborové knedlíky. Bramborovým knedlíkům ze syrových brambor říkalo se „chlupaté“, ale prý se málokdy vařily, protože byly nevzhledné. Také se z mléka, brambor a v mléce vařené ječné krupice dělala „nastavovaná“ kaše, která pokud byla maštěna husím sádlem a osmaženou cibulkou, bývala prý velmi dobrá. Z bramborového těsta pekly se také placky a i do buchet se přidávaly brambory. Tato jídla nejen chutnala, ale nikomu se nepřejeda a hlavně prý dětem šla k duhu. Z brambor se dělá dodnes hluchec, kterému se zde dříve říkalo i bác. Můžete si zkusit například recept od paní Lili Zikové z Bušovic:

Suroviny:

- 1 litr mléka
- 80 dkg hrubé mouky
- 80 dkg nejemno nastrouhaných brambor
- 1 vejce, sůl
- majoránku, pepř, oregano, saturejku
- česnek celou paličku oloupat
- 1 kvasnice

„Všechno mléko ohřeju, odleju trochu mléka, dám asi 2 lžičky cukru a přidám rozdrobené kvasnice a nechám vykynout. Do zbylého mléka dám mouku, koření, česnek, vejce a zamíchám, nakonec dám nastrouhané brambory i se šťávou, kvásek a vše zamíchám. Vykynuté těsto vleju do misek od remosky, které mastím olejem a dám péct. Hluchec obracím.“

Tereza Šlehoferová

Střípky z velké války a oslav vzniku Československa v roce 1918

„Světová válka 1914–1918 byla a jest dosud v dějinách lidstva jednou nejstrašnější epizodou a zároveň obžalobou, že nejkrvelavějším tvorem na světě jest jenom člověk; jest však také stálým mementem, aby se lidstvo poznalo a naučilo se žít v pravé lásce a míru. Zdali pak se to podaří?“

(Dominik Tion, Koncept kroniky obce Bušovice 1925–1928, s. 122)

letošním roce si připomínáme 100. výročí konce 1. světové války a vzniku samostatného Československa. První světová válka byla opravdu „velkou“ válkou, která zasáhla několik kontinentů a bojovalo se i ve světových oceánech. A rovněž více než kterákoliv jiná válka zasáhla velmi výrazně do života českého venkova, Bušovice nevyjímaje. Mnoho mužů v produktivním věku bylo odvedeno na frontu a část z nich se z válečných zákopů domů již nikdy nevrátila. Vedení domácnosti i hospodářství tak často přebíraly ženy, které mnohde v průběhu války řídily i sklizňové práce a často samy nastupovaly do svých prvních zaměstnání, aby uživily své rodiny. První světovou válku odstartoval 28. června 1914 atentát na následníka rakouského trůnu Františka Ferdinanda d'Este. Informace o této události se rychle šířila a dostala se až do Bušovic, kde prý byla přijata celkem bez zájmu: „Proč tam lezli? Nemuseli tam jezdit, když byli předem varováni. Tak a podobně mluvilo se mezi našimi lidmi, ale jinak se smrt nepřetržasala,“ jak zmiňuje Dominik Tion (místní třídní učitel) v kronice obce (Koncept kroniky obce Bušovice 1925–1928, s. 123).

Obecná mobilizace

Nedlouho na to byla vyhlášena obecná mobilizace, neboť Rakousko-Uhersko vyhlásilo Srbsku válku jako odvetu za atentát. „K přímému vyhlášení války došlo 26. července – v neděli na sv. Annu, památným manifestem „Mým národům“. Byl jsem právě v Dýšině –

v kostele – tam obecní policajt Racek chodil po vsi, bubnoval a četl mobilizační vyhlášku. Dle ní všichni muži do 39 let museli během zítřejšího rána dostaviti se ke svým plukům. V Bušovicích se to stalo bez bubnování, mobilizační vyhláška byla nalepena. Já měl radost, mně bylo v únoru 39, myslil jsem, že mne to minulo, jak jsem se mýlil! Musil jsem jíti jako ostatní, a také by to nebylo nic platné, protože během srpna byly povolány i ročníky starší. Tahle zpráva již zdejšími národem hnula.“ (Dominik Tion, Koncept kroniky obce Bušovice 1925–1928, s. 124).

Odvedenci z Bušovic

I v této době si zde nikdo příliš nepřipouštěl, že by se jednalo o počátek vleklého konfliktu, a že válka zasáhne do života mnohých obyvatel Bušovic. „Vobou hospodách bylo živo, a mluvily se pravé „vojenské“ řeči, jak jim to vykreslíme, apod. Každý měl hrdinství plná ústa, zvláště když každý se domníval, že ráno půjde do kasáren, předloží vojenskou knížku, oni ji prohlédnou, zapíší a pak zas půjde domů. Všeobecně se myslelo, že vojna dlouho trvati nemůže, a že to bude jen pro postrach. A tak to i ráno vypadalo. Všichni muži do 39 let – skoro každý s kufříkem – tím známým dřevěným – černě natřeným společníkem, který mnohou kapitulaci odsloužil, kráčel celkem vesele na zastávku, známí se vítali, a předmětem

rozhovoru byla vojna, ovšem ta nekrvavá, kterou každý prožil v některých kasárnách a vzpomínky na ni se při této příležitosti probudily.“ (Dominik Tion, z Konceptu kroniky obce Bušovice 1925–1928).

V první mobilizační vlně bylo odvedeno z Bušovic několik mužů. Mladší (říkalo se jim „reservisti“ – záložníci), se museli hlásit u svých pluků v Plzni, Chebu, Berouně a jinde, starší („landšturmáci – domobranci“) nastupovali do Plzně nebo do Rokycan k 36. domobranskému pluku, a rovněž do Berouna. Dominik Tion vzpomíná: „Ze starších jsem šel já, Josef Krauz (č. 4), Martin Štrunc, Josef Fajfr, František Čechura (Stružka), Tomáš Fajfr, Josef Šedivec (Skolík), František Šemokrouch (kupec), Josef Kroc ze Sedlecka, Matěj Karel (Nejpour), Josef Bruj, Matěj Šedivec (hajný), ze Strápole Antonín Černý (hostinský), František Pták, Škubal. ... V kasárnách bylo živo, ve městě bylo živo, hostince byly plné a šenkýři měly bohaté žně. Masa bylo při menáži tolik, že ho nikdo nechtěl, komisárek se všude povaloval a tabáku bylo také dost. Kde kdo se z vojáků hlásil marod, ale nikdo nebyl uznán“ (z Konceptu kroniky obce Bušovice 1925–1928).

Loučení a válečné střety

Nastal čas loučení s odvedenci a mnozí se, stejně jako odvedenci z dalších mobilizačních vln, do Bušovic již nevrátili. „Se mnou se přišel rozloučit i můj syn Venouš, bylo mu 16 let, přijel na kole. Ten byl poslední z mé rodiny, kterého jsem naposledy objal. Těšili jsme se spolu, doufali jsme, že se brzy zase uvidíme, a jako nejstaršímu mému dítěti kladl jsem na srdce, aby se o matku a sestry rádně staral, o ně pečoval a i jinak aby zůstal rádným občanem, kdyby osud jinak velel, a já se domů více nevrátil. Nikdo z nás netušil, že to bude trvat tak dlouho, a že syn můj sám se ještě války účastní“ (z Konceptu kroniky obce Bušovice 1925–1928).

První krvavý křest zaznamenal rokycanský pluk 8. září 1914 za řekou Vislou nedaleko Ivangorod u Kamience. „Nevím, co bylo příšernější, zda švištět kulek z pušek či štěkání strojních pušek nebo praskání šrapnelů. My se krčili k zemi, tentokrát ještě se nedělaly hluboké zákopy, chuť k jídlu se ztratila, jen touha zmizet někam daleko. Výsledek tohoto prvního boje byl pro nás strašný. Naše 4. rota byla celá pryč ... z našich lidí z Bušovic padl Fr. Čechura (Stružka), šenkýř Josef Fajfr (byl těžce raněn, průstřel plic, byl potom vozen po různých nemocnicích ruských, konečně internován v zajateckém táboru kdesi v Sibiři), Josefovi Krocovi asi 3x kulky prolétly pláštěm (stočeným, jak jsme jej tehdy dle předpisu museli mít stočený), Matěj Karel (Nejpour) ze Sedlecka utrpěl otřes nervů a byl pak poslán domů, ostatní pak byli zajati. Večer pak bylo smutné shledávání známých, dostali jsme chudou večeři a rum“ (Dominik Tion, Koncept kroniky obce Bušovice 1925–1928, s. 132). Takových střetů proběhlo následně nepočítaně, vojáci z Bušovic a okolí zažili mnohá zranění, věznění v ruských zajateckých táborech, nedostatek jídla a velká část z nich se již z válečných bojů domů nevrátila.

Konec války a čas shledání

Konec války se však nezadržitelně blížil a jedním z navrátilivších byl i Dominik Tion, který na konec války vzpomínal takto: „Jako zvláštní shodu osudu poznamenávám, že syn Venouš byl poslední, s kterým jsem se rozloučil, bylo to v 9 hodin ráno, a on byl zase první, který mne přišel pozdravit, když jsem se po čtyřech rocích z ruského zajetí vrátil, a byl jsem zavezen do Vádovic ve Slezsku do karantény. A bylo to opět 11. srpna (tentokrát byla neděle) a zase 9 hodin ráno. A válka ještě trvala, jenže Rusko už z ní bylo vyřazeno a sovětská vláda musila s Rakouskem a Německem uzavřít mír Brest-Litevský. Na celé cestě k nádraží byli jsme předmětem největší pozornosti ze strany obyvatelstva, pozdravovali nás známí i neznámí, podávali a házeli květiny, loučili se a přáli hojnost úspěchů, a hlavně brzký návrat. Na nádraží byl připraven vlak ozdobený chvojím... vlak stavěl v každé stanici, všude nás očekávali, uctívali pivem, vínem, likéry, jídlem, ať již koláči, buchtami, uzeninami, obloženým chlebem, a jinak prokazovali nám svoje účastenství s naším osudem“ (z Konceptu kroniky obce Bušovice 1925–1928, s. 128).

28. říjen 1918 a oslavy vzniku Republiky

Přišel 28. říjen 1918, kdy bylo vyhlášeno samostatné Československo, a tento den byl vítán i u nás v Bušovicích. „Zpráva o tom dostala se k nám v hodinách poledních, ale nikdo tomu nedával víry. V Dýšině, kde je poštovní úřad, přišly zaručené zprávy už ráno. Obvodní lékař Dr. Ang. Bartoš hned svolal občanstvo, strhli na poště orlíčky (totiž státní znak říše rakouské) a vyvěšovali prapory v národních barvách – červenobílé. My až večer jsme měli zprávy zaručené, když totiž dělníci přijeli z Plzně, kde se účastnili oslavných manifestací. Šli v sražených čtyřstupech od zastávky na Sedlecku, zpívali národní písně a nesli v čele národní prapor. Když přišli k pomníku – u školy (dříve tam stávala socha sv. Jana Nepomuckého, teď je tam pomník padlým), přinesli ze školy obraz bývalého císaře Frant. Josefa (říkali jsme mu Franta Procházka) a pak chtěli i černožlutý prapor, udělal se oheň a na hranici odznaky staré monarchie spálili. Poté se zpívala hymna „Kde domov můj“, která od převratu byla za státní hymnu uznána. Pak v klidu se veškeren lid rozešel. Mohu s hrdostí říci, že jsem byl první, který jsem přinesl obraz císaře Karla ze školy, a že jsem celou tu akci u pomníku zorganizoval“ (z Konceptu kroniky obce Bušovice 1925–1928, s. 149). A pak se takřka celý týden nesl ve sváteční náladě a docházely zprávy o převratu a o manifestacích ve všech obcích.

Na neděli 9. listopadu 1918 mělo dojít k veliké manifestaci, k „národnímu táboru“ ve všech obcích a Dominik Tion byl zvolen řečníkem tohoto dne. „Byl krásný den listopadový, občanstvo v krojích, přišli Sokolové, členové D.T.J. z Chrástu, byly 3 alegorické vozy, na jednom bylo znázorněno vítězství Čechie nad Rakouskem. Byla to manifestace nejen občanstva bušovického, ale celé naší školní osady; přišli a přijeli vozy i z Nadryb, ze Stupna, z Chrástu, z Dýšiny, z Vitinky. Průvod vyšel z Hradčan od hájovny, u školy byla primitivní tribuna, z níž jsem promluvil o tom, jak náš národ se již dříve dovolával před světem svých práv (v době husitské, v době bělohorské, jejíž smutná památka právě včerejší cen oslavena) a konečně též za světové války. Vzpomněl jsem našich legionářů (a padlých našich legionářů, jak už jsem věděl), vzpomněl jsem domácího a zahraničního odboje a ukončil jsem provoláním slávy mladé republiky. Poté byla opět zapěna hymna „Kde domov můj“, při níž snad jediného oka nebylo suchého, snad každý plakal a pak byl živý obraz – skupina u Stružkovic vrat = Přísaha věrnosti mladé republice. Pak byla veselice u Fajfrů...“ (z Konceptu kroniky obce Bušovice 1925–1928, s. 150).

Obr. Přísaha věrnosti mladé republice – prapor drží Vojtěch Záhlava (technický úředník ve Škodovce, v sokolském kroji), dále jsou zde členové DTJ a Sokola, dělníci, rolníci, děti a dorost, jak přísahají, že „svobodu tak těžko dobytou vždy udrží a uhájí“.

Padlým vojákům byl u příležitosti 10. výročí konce první světové války postaven v roce 1928 pomník na návsi. Ne všechna jména padlých se na pomníku objevila. Mezi padlými byli legionáři Vojtěch Holub (jeho příběh byl uveden v předchozím čísle Zpravodaje), Jindřich Fryček (syn Hajného), Vojtěchovi bylo 30 let, Jindřichovi teprve 20 let. Dalšími padlými byli Vojtěch Fryček (bratr Jindřicha, který padl na srbském bojišti, bylo mu 30 let), František Čechura (38 let, zanechal doma vdovu s 5 dětmi), Josef Šedivec (Skolíček, z č. 33, rolník, zanechal

vdovu se 4 dětmi, bylo mu 35 let), Václav Krhounek (26 let, zanechal vdovu s 1 dítětem), Václav Soukup (přiženil se do Bušovic), František Nový (20 let), Josef Beneš (32 let), Antonín Štrunc (25 let), Jan Zíka (21 let), Ant. Holub (prý veselý a hodný hoch, který hrával divadlo, každý ho měl rád a zahynul v močálech u Ravy Ruské 8. září 1914), Matěj Techl (nejstarší padlý, bylo mu 50 let, když byl povolán na vojnu, nemohl prý snést válečné útrapy, pomátl se na rozum a vzal si život, zůstala po něm vdova a 6 dětí), dále padli Karel Bartovský a Bohuslav Bartovský (bratři, ne starší 25 let), Jos. Folka (byl zajat na ruském bojišti, vstoupil do legií, byl 2x zraněn, vrátil se domů nemocen a pro nezhojitelnou nemoc se zastřelil). Padla i řada dalších, kteří se v Bušovicích narodili, ale již před válkou žili v jiné obci (Fr. Beránek, Jan Smejkal, Fr. Zíka, Jan Šedivec...).

Velké válce však „padly“ za obětí i některé další věci, třeba zvony na věži zámecké kaple v Bušovicích, dále byl zrekvírován (zabaven) zvonek (1,5 kg), na který řídící učitel zvoníval před začátkem vyučovací hodiny v bušovické škole, a v každé domácnosti, kde byly mosazné věci jako kliky, hmoždíře nebo postele, byly tyto předměty zkonfiskovány. Místo mosazných hmoždířů byly dávány prý porcelánové s nápisem „Pro císaře a vlast“.

Tereza Šlehoferová

OBECNÍ ÚŘAD BUŠOVICE

zve naše občany z Bušovic, Sedlecka a Střápole na

ADVENTNÍ SETKÁNÍ

*s rozsvícením vánočního stromu
které se uskuteční*

první adventní neděli

2.prosince 2018

sraz v 16,30 hodin u rybníku v Bušovicích

Společně dojdeme k Bušovické hospodě, kde bude rozsvícen
vánoční strom....

Koledy známé i neznámé a jejich historie a dějiny od narození
Ježíška až po současnost a vánoční tradice.

To vše se dozvíme od
lektorky a spisovatelky Dany Šimkové.

Dospělí se mohou těšit na tradiční svařák
A za dětmi přijde i Mikuláš s čertem a andělem

Informace pro občany

- S platností od 1. 11. 2018 je nová úřední adresa obce. Protože budova obce v Sedlecku po rozsáhlé rekonstrukci bude využita pro jiné účely, byla zastupitelstvem obce Bušovice schválena změna úřední adresy a sídla Obecního úřadu Bušovice a to **Bušovice 7, 338 24 Břasy 1.**
- Od 9. 12. 2018 budou platit nové jízdní řády. Vzhledem k otevření nového železničního tunelu se bude jednat o rozsáhlejší změny jak v železniční, tak autobusové dopravě. Do uzávěrky tohoto čísla nebylo ještě ze strany dotčených orgánů vše dokončeno a obec nemá žádné informace. Občané budou ze strany obce po obdržení nových jízdních řádů informováni.
- Od nového roku budou uzavírány nové nájemní smlouvy na hrobová místa na hřbitově v Sedlecku a vybírány poplatky na 5ti leté období. Výše nájemného bude projednána na prosincovém zasedání zastupitelstva obce.

Akce v 1. pololetí roku 2019

8. února	- hasičský ples – hudba Sekvence
9. února	- dětský maskarní bál
22. února	- včelařský bál – hudba Václava Žákovce
2. března	- muzikál Doktor OX
4. května	- muzikál Galileo

Další akce budou s dostatečným předstihem oznámeny.

Cesta za poznáním do letního sídla československých prezidentů

V letošním roce oslavujeme 100. výročí vzniku Československa. V naší vlasti je mnoho míst spojených s touto událostí. My se ale vydáme za hranice. Tentokrát k východním sousedům – na Slovensko. Cílem naší cesty se stávají Topolčianky.

Obec Topolčianky najdete na mapě Slovenska v severovýchodní části okresu Zlaté

Moravce. Leží v horní části Požitavskej nížiny. Chloubou obce je rozsáhlý anglický park, do kterého je malebně zasazen zámek.

Zámek byl v minulosti letním sídlem Habsburků, po první světové válce sloužil jako prezidentské letní sídlo. Mimořádně rád a pravidelně sem jezdil první prezident Československé republiky T. G. Masaryk. Jezdil sem nejen odpočívat, ale i pracovat. Obvykle zde trávil 2 měsíce, srpen a září.

Z jednoho zámeckého křídla se postupně stalo muzeum. Neodolali jsme a navštívilo ho. Hned za vstupními dveřmi nás uvítala bronzová socha TGM v nadživotní velikosti. S průvodkyní jsme se vydali na prohlídku muzea.

Obdivovali jsme bohatou **zámeckou knihovnu s více než 14 tisíci svazky**. Pozornost si zasloužil i dobový interiér a vzácný nábytek z 16. až 19. století s překrásnou obrazovou výzdobou a se sbírkami keramiky a porcelánu. Nábytek je instalován v jednotlivých salónech tak, aby salón byl zařízený nábytkem a dekoracemi stejného slohu. Postupně jsme přešli od renezanse, baroka, rokoka, klasicismu až k secesi.

Ale to nejzajímavější nás teprve čekalo. Vstoupili jsme do Masarykovy ložnice s masivním dvojlůžkem a jeho pracovny s autentickým psacím stolem i zapomenutým dobovým telefonním přístrojem a pražským seznamem. Podívali jsme se i do ložnice Masarykova lékaře.

Poslední zastávkou byla **Zámecká kaple**, vystavěná v roce 1662 v severozápadní baště. Od roku 1686 je kaple významným poutním místem na Slovensku.

Pak už prohlídka zámku skončila. Zbylá tři jeho křídla jsou upravená na hotel.

Prošli jsme se krásným parkem a vyšli před branami Národního hřebčína Topolčianky. Využili jsme

možnosti si tento hřebčín prohlédnout a načerpat informace o chovu koní. Ujala se nás průvodkyně, která nás seznámila s významem hřebčína a historií chovu. Dověděli jsme se, že se zdejšímu hřebčínu nevyrovná žádný jiný v celé Evropě. Týká se to rozmanitosti chovných plemen. Prošli jsme se stájem a obdivovali ušlechtilé arabské plnokrevníky, Slovenské teplokrevníky, Lipicány i Huculy. Tito koně jsou už zde v Topolčiankách ve výcvikovém středisku. Celkem je ve stádě

asi 550 koní a ročně se rodí až 100 hříbat. Koně, kteří zatím nejsou určeny pro výcvik, si užívají bezstarostný život v okolních stájích s výběhy. Při prohlídce stájí jsme narazili na nejvznešenějšího ze všech koní. Byl jím Maestoso X-38, který má velmi úzkou vazbu na anglickou královnu Alžběta II.

Po prohlídce jízдарny, Hipologického muzea a chovatelských objektů jsme se s průvodkyní rozloučili.

Přemýšleli jsme, co s načatým dnem. Přece ještě něco zajímavého v okolí musí být. A také je.

Asi 12 km od Topolčianek je unikátní Zubří obora. Dojeli jsme na parkoviště a vydali

se za zubry. Došli jsme k malému rodinnému domku, který slouží i jako pokladna. Vybrané vstupné je použito na chod obory.

Před masivní ohradou je upravený malý prostor, kde si můžete posedět. Před námi stála dřevěná budova s ochozem. Jsou zde umístěné historické fotografie. Z ochozu můžete pozorovat zubry, kteří sem dvakrát denně chodí na krmení. My jsme tady zastihli jen poslední opozdilce. Proto jsme se vydali po naučné stezce, která lemuje celou oboru. Její délka je

asi 2,5 km. Doufali jsme, že velké stádo zubrů objevíme. Chvilku nám to trvalo, ale pak jsme zahlédli odpočívající stádo. Dospělí jedinci polehávali ve stínu stromů, mláďata kolem nich vesele dováděla. Ještě štěstí, že kolem celého pozemku je mohutné oplocení. Vzhledem k velikosti zubrů by setkání s nimi tvář v tvář nemuselo dopadnout dobře. Kolem naučné stezky je umístěno asi 10 informačních tabulí. Z nich se dozvíte, že první zubří Beyryeg a Beylianka sem byli umístěni už v roce 1958. Tehdy hrozilo úplné vyhynutí tohoto druhu. Je zde i fotografie největšího zubra Putifára, který ve svých 14 letech vážil úctyhodných 1230 kg. Další tabule informují o historii zubří obory a jejím budování, rozšiřování i o tom, jak napomohla zachránit zubra hřívnatého.

Spokojeně jsme se vrátili k zaparkovanému autu. Jednodenní výlet do Topolčianek a jejich okolí skončil.

Jestli budete mít cestu tímto směrem, určitě se zastavte v muzeu na zámku, projděte si hřebčín a nezapomeňte na zubry. Stojí to za to.

Václava Dlouhá

Člověk v tísní, o. p. s.

Služby naší nevládní neziskové organizace poskytované na území České republiky jsou součástí Programů sociální integrace, které vznikly již v roce 1999. Zaměstnanci Programů sociální integrace nabízejí odborné sociální poradenství a vzdělávací služby ve více než 50 městech a obcích v sedmi krajích České republiky. Náš tým pracuje v devíti regionálních pobočkách a v roce 2017 ho tvořilo zhruba 300 zaměstnanců a 310 dobrovolníků. Naše služby využilo přibližně 7 000 lidí. Kromě toho se věnujeme analytické činnosti a organizujeme různé typy workshopů a seminářů.

1. **Poradenství pro dospělé:** Lidem, kteří se ocitli ve složité sociální situaci, a kteří si nejsou schopni poradit vlastními silami, nabízíme individuální či rodinné poradenství. Dlouhodobě velmi často využívanou službou je *dluhové poradenství*. Kromě dluhů se naši zaměstnanci snaží lidem pomoci při řešení *dlouhodobé nezaměstnanosti* či hledání *bydlení*. Podporu poskytujeme také *obětem trestných činů* či naopak lidem, kteří chtějí svůj život restartovat poté, co *opustili výkon trestu*. Celkově v roce 2017 využilo našich služeb zhruba 4 750 dospělých.
2. **Poradenství pro děti:** Děti a mladí lidé, se kterými pracujeme, svazuje především nízké vzdělání jejich rodičů. Ti jim nejsou schopni se školou pomoci, což tvoří největší překážku při cestě za kvalitním vzděláním. Naším úkolem je pomoci tuto bariéru překonávat. Pro nejmenší děti provozujeme *sít' předškolních klubů*, v nichž se připravují na přestup do klasické školky či na zvládnutí vstupu na základní školu. Pro děti, které do školy již chodí, je určeno *doučování*. To probíhá buď individuálně, nebo skupinově. Doučování probíhá za pomoci *dobrovolníků*, jejichž práce a zápalu si nesmírně vážíme. Dětem na střední škole nabízíme *kariérní poradenství*. Jde o službu, která v sobě spojuje veškerou možnou podporu, kterou jsme jako organizace schopni mladým lidem poskytnout. Zásadní roli v ní hraje kariérní poradce, který nabízí pomoc se vším, co je třeba, v případě potřeby například zajistí doučování. Další naší důležitou službou jsou *nízkoprahová centra pro děti a mládež*. Ta tvoří jakýsi bezpečný přístav, kde děti a mladí lidé najdou nejen zábavu s kamarády, ale také místo, kde se neustále učí něčemu novému a užitečnému.
3. **Analýzy, semináře, spolupráce s veřejnou správou:** Na základě našich zkušeností z terénu chceme přispět k přijetí pozitivních systémových změn. Kromě přímého poradenství se proto věnujeme i analytické činnosti, a to především v oblasti dluhové problematiky a vzdělávání dětí se speciálními vzdělávacími potřebami. Pomocí seminářů a workshopů také předáváme naše zkušenosti z terénu pedagogům, úředníkům, policistům atd. V rámci našich možností se snažíme spolupracovat s veřejnou správou. Jako poradci se podílíme na vytváření územních plánů a vzdělávacích koncepcí a plánů.

Poskytované služby na Rokycansku:

Kancelář: Svaz bojovníků za svobodu 68, Rokycany 337 01
Schůzka po domluvě v kanceláři či v domácnosti.
Více informací zde: www.clovekv tisni.cz/plzen

10. Terénní služby, odborné sociální poradenství

Služba je určena lidem v tíživé životní situaci. Pomáháme při řešení problémů spojených s nezaměstnaností, bydlením, finančními a rodinnými problémy, soudními spory,

zařizováním dokladů a dokumentů, zařizováním dávek aj. Služba je poskytována bezplatně, v kanceláři či v domácnosti.

Kontaktní osoba: *Martina Bláhová*, 778 442 549, martina.blahova@clovekvtsni.cz

Anna Matuščíková, 777 367 655, anna.matustikova@clovekvtsni.cz

11. Sociálně aktivizační služby pro rodiny s dětmi

Služba je určena rodinám v tíživé životní situaci. Pomáháme při řešení problémů týkající se např. rodinných záležitostí (zejm. výživné, určení otcovství, výchovné problémy), dluhové problematiky (zejm. orientace v závazcích a možnosti řešení), bydlení (zejm. nalezení vhodného bydlení) a zaměstnání (zejm. nalezení zaměstnání). Významnou součástí naší služby je podpora vzdělávání dětí. Naší snahou je zvýšení kompetencí rodičů s ohledem na pomoc dětem s mimoškolní přípravou. Služba je poskytována bezplatně, v kanceláři či v domácnosti.

Kontaktní osoba: *Jitka Kylišová*, 777 782 081, jitka.kylisova@clovekvtsni.cz

12. Podpora vzdělávání

Služba je určena rodinám s dětmi, které řeší potíže spojené s docházkou dětí do školy. Pomáháme při přípravě dětí do školy, ale také se smysluplným využitím volného času dětí formou volnočasových aktivit. V rámci podpory vzdělávání spolupracujeme s dobrovolníky, kteří nám pomáhají s individuálním či skupinovým doučováním. Dobrovolníky stále hledáme. Služba je poskytována bezplatně, v kanceláři či v domácnosti.

Kontaktní osoba: *Anna Burešová*, 777 787 373, anna.buresova@clovekvtsni.cz

13. Předškolní klub

Předškolní klub tvoří alternativu k institucionalizovaným mateřským školám. Cílem je dětem předškolního věku se specifickými vzdělávacími potřebami, které vyrůstají v sociálně znevýhodňujícím prostředí, přinést zvýšení základních komunikačních a sociálních dovedností důležitých pro vstup na základní školu. Děti zde mají získat soubor znalostí a kompetencí, které odpovídají předškolnímu věku, mají rozvíjet své nadání a vzdělávací potenciál. V neposlední řadě předškolní klub motivuje děti k osobnímu úspěchu a podporují jejich budoucí přirozené začlenění mezi vrstevníky z řad většinové společnosti.

Kontaktní osoba: *Lenka Zetková*, 770 107 150, lenka.zetkova@clovekvtsni.cz

14. Kariérní poradenství

Základním posláním kariérního poradenství je prodloužení vzdělávací kariéry nad rámec povinné školní docházky. V ideálním případě je cílem formální zvýšení kvalifikace mladých lidí tak, aby se zvýšila jejich uplatitelnost na pracovním trhu. Může se jednat o získání výučního listu, maturity, či vyššího vzdělání. Podstatné je však zohlednění budoucího uplatnění zvolené profese. Při poskytování této služby uplatňujeme individuální přístup, pomocí něhož se snažíme maximálně využít potenciálu každého jednotlivce.

Kontaktní osoba: *Martina Bláhová*, 778 442 549, martina.blahova@clovekvtsni.cz

15. Pomoc obětem trestných činů

Služba se zaměřuje na oběti trestných činů, jako je ublížení na zdraví, neposkytnutí pomoci, rvačka, omezování osobní svobody, loupež, vydírání, porušování domovní svobody, pomluva, znásilnění, kuplířství, zanedbání povinné výživy, týrání, krádež, podvod, lichva apod. Základem tohoto druhu pomoci je poskytování právních informací obětem trestných činů. Její součástí je kromě informování také asistence při sepisování

dokumentů (trestní oznámení, odvolání, návrh na náhradu škody), doprovod na policii a k soudu. Tato služba je poskytována zdarma. Posláním služby je zvýšit informovanost obětí o vlastních právech a možnostech jejich plného uplatnění. Na konzultaci je potřeba se vždy předem objednat.

Kontaktní osoba: *Vlastimila Feistingerová*, 602 363 026,
vlastimila.feistingerova@clovekv tisni.cz

16. Resocializační programy

Posláním resocializačních programů je sociální začlenění osob, které se dopustily protiprávního jednání, nebo závažného porušení společenských norem. Jeho konkrétním cílem je minimalizovat rizika recidivy a zamezit opakovanému konfliktu se společenskými normami.

Kontaktní osoba: *Hana Lomozová*, 602 682 106, hana.lomozova@clovekv tisni.cz

Kromě Rokycanska působí Člověk v tísni, o. p. s. také v dalších částech Plzeňského kraje (Klatovsko, Domažlicko, Horšovskotýnsko, Nýřansko, Přeštice, Plzeň, Stříbrsko a Tachovsko), ale i v ostatních krajích České republiky. Více informací na www.clovekv tisni.cz/plzen.

Víte, že....

Vánoční koleda Tichá noc slaví 200. výročí

Tichá noc (německy Stille Nacht) je jedna z nejznámějších vánočních koled. Poprvé ji uvedli učitel a varhaník Franz Xaver Gruber a tamní kaplan a básník Joseph Mohr (1792–1848) v kostele sv. Mikuláše v rakouském městě Oberndorf u Salzburgu na Štědrý večer v roce 1818. Text k písni, oslavující krásu vánoční noci, napsal kaplan Mohr již v roce 1816 ve farnosti Mariapfarr. Před Vánoci 1818 zkomponoval Gruber k jeho básni melodii. Přestože byla poprvé kvůli potížím s varhanami předvedena jen v doprovodu kytary, píseň se stala brzy velmi populární. Dnes je přeložena do 300 jazyků a nářečí včetně češtiny, jako koleda je zpívána po celém světě. Stille-Nacht-Kapelle (Kaple Tiché noci) v Oberndorfu je dodnes turistickou atrakcí.

- Vánoční koledy se datují do doby 13. století, kdy je představil sv. František z Assisi.
- První píseň zazpívaná a vysílaná z vesmíru byla 16.12.1965 vánoční song Jingle Bells. Interpreti byli američtí kosmonauti projektu Gemini 6, Tom Stafford a Wally Schirra.
- Tradiční vánoční pokrm smažený kapr je relativně nový recept, který vlastně pochází z kuchařky Magdaleny Dobromily Rettigové z 19. století.
- Líbání pod jmelím na vánoce je myšlenka pocházející od norské bohyně lásky Friggy.
- Na vánoce se původně stromeček zavěšoval vzhůru nohama.

Bušovický zpravodaj, vydává Obecní úřad Bušovice, ev. č. MK ČR E 11115

Redakční rada: Dlouhá Václava, Klausová Vlasta, Racková Jana, Šlehoferová Tereza, Záhlava Lukáš
Náklad: 300 výtisků

Informace a příspěvky na: tel.: 371781531, e-mail obecniurad@busovice.cz